

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521200515
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2521200515.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. X. apríla XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, matky: C. B., nar. XX. septembra XXXX, trvale pobytom D. XXX, zastúpenej splnomocnencom: A. B., nar. XX. septembra XXXX, trvale pobytom D. XXX a otca: E. F., nar. X. novembra XXXX, trvale pobytom G. XXX, o pravidelnom informovaní otca o maloleťom dieťati, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 8. júla 2021 č.k. 9P/25/2021-41 takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie otca maloletého o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil matke maloletého A. povinnosť informovať otca pravidelne vždy k poslednému dňu každého mesiaca v kalendárnom roku o zdravotnom stave maloletého, o jeho školskom prospechu, voľnočasových aktivitách a to všetko písomnou formou na otcom požadovanú adresu. Zároveň uložil matke povinnosť na otcom požadovanú adresu doručiť dve aktuálne fotografie maloletého A. vždy k 30. júnu a k 31. decembru každého kalendárneho roka. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanovením § 36 ods. 1 a § 24 ods. 5 z.č. 35/2005 o rodine (ďalej len „ZR“). Vecne ďalej dôvodil, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleťoch je prioritné sledovať najmä záujem maloletého dieťaťa, keď riadny výkon práv a povinností predpokladá konsenzus rodičov vo veciach súvisiacich s týmto výkonom. Ak nedôjde k dohode, rozhodne o ich výkone súd. Mal za to, že rodičia by sa mali zásadne dobrovoľne informovať o zdravotných problémoch, o výchovných problémoch, ktoré nastali v dobe, keď sa o dieťa osobne starali a v prípade, že si preferenčný rodič neplní dobrovoľne povinnosť informovať o záležitostiach dieťaťa, môže sa druhý rodič domáhať práva na pravidelné informovanie. Pripojeným spisom Okresného súdu Senica sp. zn. 11P/84/2013 ako aj rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/45/2016-178 z 13. februára 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25CoP/60/2020 z 18. novembra 2020 mal za preukázané, že rodičia ukončili spolužitie v novembri 2013, maloletý A. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa o maloletého od roku 2016 nezaujíma, nestretáva sa s ním, nekontaktuje ho, neplní si riadne vyživovaciu povinnosť, pre neplatenie výživného bol právoplatne odsúdený a odsúdený bol tiež pre trestný čin nebezpečného vyhrážania sa matke. Napriek týmto skutočnostiam ako aj ku skutočnosti, že rodičia maloletého spolu dlhodobo nekomunikujú dospel súd prvej inštancie k záveru, že otec má právo na pravidelné informovanie o maloleťom A., s čím matka i kolízny opatrovník súhlasili. Stanovený rozsah podávania informácií je dostačujúci a dostatočne zohľadňujúci právo otca byť informovaný o svojom synovi. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 z.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého. Dôvodil, že s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie nesúhlasí, keďže súd vyhovel jeho návrhu len čiastočne a pokiaľ ide o umožnenie navštevovať ho vo výkone trestu odňatia slobody, o úprave styku a o uložení povinnosti matke dokladovať výživné, o tomto doposiaľ súd prvej inštancie nerozhodol. Dodal, že jeho návrhy boli v súlade s ustanoveniami Zákona o rodine s ohľadom a v prospech maloletého. Namietal, že súd prvej inštancie ho síce na pojednávanie predvolal, avšak úmyselne opomenul skutočnosť, že je vo výkone trestu odňatia slobody a nenariadil jeho eskortovanie na pojednávanie. Týmto opomenutím bolo dotknuté jeho právo na obhajobu a spravodlivý proces. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a zaviazal matku ku povinnosti umožniť maloletému kontakt s otcom a to i vo ÚVTOS bez doprovodu matky a aby upravil styk s maloletým A. a matke uložil povinnosť informovať otca o maloletom. Zároveň uviedol, že podáva sťažnosť pre zrejmu zaujatosť sudkyne.

K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník maloletého, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že v súvislosti s úpravou styku otca s maloletou sa vedie na Okresnom súde Piešťany konanie pod sp. zn. 9P/20/2020 a okrem toho sa vedie konanie i o zníženie, resp. zvýšenie výživného pod sp. zn. 13P/7/2021, ako i konanie o zapretí otcovstva pod sp. zn. 4Pc/10/2020.

K odvolaniu otca sa vyjadrila i matka. Uviedla, že otec žiada o úpravu styku so synom po ôsmich rokoch, doposiaľ sa s ním stretávať nechcel a o úpravu žiada až teraz, keď je vo výkone trestu. Otec maloletého nikdy ani telefonicky nekontaktoval a keď ho kontaktoval maloletý, sľúbil mu stretnutie, na toto však neprišiel. Namietala, že maloletý sa s otcom stretávať nechce a otec im len strpčuje život, pričom nezáujem o syna je preukázaný tým, že otec s cieľom zbaviť sa povinnosti platiť výživné súhlasil so zmenou priezviska a tým, že na návrh otca sa vedie konanie o zapretie otcovstva.

K vyjadreniu matky i kolízneho opatrovníka sa vyjadril otec maloletého ktorý uviedol, že kolízna opatrovníčka vie, že jeho návrhom malo byť vyhovené. S vyjadreniami matky nemôže súhlasiť, keď o zmenu styku s maloletým žiadal ešte keď bol na slobode. Výživné platil, pokiaľ mu to situácia umožňovala a keď sa chcel o synovi informovať, tak mu matka maloletého nezdvíhala a následne manžel matky mu volal späť a vyhrážal sa mu.

Otec do spisu zároveň založil sťažnosť na postup zákonnej sudkyne z dôvodu, že z vykonaných úkonov nadobudol presvedčenie, že predmetné konanie nebolo vedené zákonným spôsobom, že zákonná sudkyňa je voči nemu zaujatá, ovplyvňovaná matkou maloletého a jej manželom. Na pojednávanie ho síce predvolala, avšak nevyžiadala jeho eskortovanie, keďže sa nachádza vo ÚVTOS. Taktiež poukázal na nesprávnosť rozhodnutia o zmene priezviska maloletého s tým, že vplyv na rozhodnutie má to, že zástupcom matky maloletého je jej manžel, ktorý je zároveň príslušníkom H. I. J. K. D. A..

Súd prvej inštancie predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu ešte dňa 28. októbra 2021. Odvolací súd vec viedol pod sp. zn. 24CoP/66/2021 a vec bez rozhodnutia o odvolaní otca vrátil súdu prvej inštancie prípisom z 24. novembra 2021 majúc za to, že súd prvej inštancie rozhodol len o časti návrhu otca a z obsahu spisu nevyplýva, ako sa vysporiadal s ďalšími návrhmi otca a to s návrhmi na úpravu jeho styku s maloletým a na uloženie povinnosti matky „dokladovania“ výživného. Uložil súdu prvej inštancie v zmysle § 225 CSP doplniť napadnutý rozsudok dopĺňacím rozsudkom.

Súd prvej inštancie dopĺňacím rozsudkom z 24. marca 2022 č.k. 9P/25/2021-91 doplnil rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/25/2021-41 z 8. júla 2021 tak, že návrh otca na uloženie povinnosti matke zasielať otcovi dokladovanie výživného zamietol. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7. mája 2022. Následne uznesením zo 4. apríla 2022 č.k. 9P/25/2021-97 konanie v časti návrhu otca na úpravu styku s maloletým A. zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 7. mája 2022.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie síce bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), nie však oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie otca je potrebné odmietnuť (§ 386 písm. b) CSP).

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 386 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým strana sporu môže napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak to zákon nevyklučuje, resp. ak to zákon pripúšťa (§ 355 ods. 1 a 2 CSP). Preto sa tento opravný prostriedok považuje za univerzálny procesný úkon, ktorým sa strana sporu môže brániť proti výsledku postupu a konania súdu prvej inštancie v riadnom opravnom konaní.

Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje len vecný aspekt tohto opravného prostriedku – či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné.

Subjektívna stránka prípustnosti odvolania sa naproti tomu viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie, či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom). Takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Toto subjektívne procesné oprávnenie ale nemá účastník, v neprospech ktorého rozhodnutie súdu nevyznelo a ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý vo svojich právach. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o oboch stránkach jeho prípustnosti (tak objektívnej, ako aj subjektívnej). Posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania, ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 130/2009 zo dňa 26.01.2010).

Odvolací súd zohľadniac rozhodujúce meradlo pre posúdenie či sa rozhodlo v neprospech otca, odvolateľa a to porovnanie petitu návrhu otca s výrokom rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie nevznikla žiadna, teda ani len nepatrná ujma otcovi maloletého. Takýto záver vyplýva z toho, že napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol v prospech otca maloletého. Otec týmto rozhodnutím neutrpel žiadnu ujmu na právach a nebola mu uložená žiadna povinnosť, práve naopak bolo jeho návrhu vyhovené. Skutočnosť, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom nerozhodol o celom návrhu otca je pre posúdenie, či je otec oprávnenou osobou na podanie odvolania proti rozsudku irelevantnou. O zvyšných návrhoch otca bolo právoplatne rozhodnuté a to dopĺňacím rozsudkom č.k. 9P/25/2021-91 z 23 marca 2022 a uznesením č.k. 9P/25/2021-97 zo 4. apríla 2022.

S poukazom na vyššie uvedené odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v danom prípade podala neoprávnená osoba a preto odvolací súd odvolanie otca maloletého proti rozsudku súdu prvej inštancie s použitím ustanovenia § 386 písm. b) CSP odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže neboli zistené žiadne okolnosti podľa § 55 CMP pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednoducho (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).